పాలెగాడు

కంచర్ల రమణ

ఉదయం పది కావస్తుండగా మెలకువ వచ్చింది హేలకు.

అయినా, వెంటనే లేవాలనిపించలేదు ఆమెకు. గది సీలింగువైపు చూస్తూ, అలాగే మంచంమీద పడుకుని, ఆలోచనల్లో పడిపోయింది.

హేలకు పాతికేళ్ళుంటాయి. ఆరోగ్యంగా పచ్చగా నిగనిగలాడుతూ ఉంటుంది ఆమె ఒళ్ళు. మగాడి నిగ్రహాన్ని పరీక్షకు పెట్టే అవయవాల పొందిక ఆమెది.

పైగా, ఎలాంటి సున్నితమైన భావాలు కావాలన్నా సునాయాసంగా పలికే ఫొటోజెనిక్ ముఖం ఆమెది.

ఏడేళ్ళక్రితం, తను సినిమాల్లో చేరవచ్చునన్న ఊహ ఆమెకు కలలో గూడ లేదు.

అయితే, ఆమె స్కూలు ఫైనలు చదువుతుండగా, మస్తాన్ రావు అనే డ్రామా కంపెనీ యజమాని కొడుకుతో పరిచయమైంది.

ఆమెను నటినిచేసి సినిమాల్లో చేర్పించాలన్న అతని కోరిక బలంగా పనిచేసిందో, లేక ఆమె అందాల్ని ఎలాగైనా అనుభవించి తీరాలన్న అతడి పురుషవాంఛ తీవ్రంగా పనిచేసిందో స్పష్టంగా చెప్పలేంకాని, ఆమెను సినిమాల్లో చేర్పిస్తానని చెప్పి ఆమెను మద్రాసు లేవదీసుకు వచ్చాడు.

సినిమాల్లో చేరక పూర్వం ఆమె పేరు ఈశ్వరమ్మ.

మస్తానురావు తండ్రికి డ్రామా కంపెనీ ఉంటే ఉండవచ్చుగాని, మస్తానురావుకు సినిమా రంగం గురించి అంతగా తెలీదు. అతడు మొదట చెప్పుకొన్నట్టుగా నిర్మాతలెవరితోటి పరిచయం లేదు.

ఆ సంగతి తెలియడానికి ఆరునెల్లు పట్టింది హేలకు. ఈ లోపున మస్తానురావుతో లేచి వచ్చినపుడు తనతో పాటుగ తెచ్చుకొన్న డబ్బు, నగలు, కరిగి ఖర్చయిపోయాయి.

అప్పటికి హేలమీద మస్తానురావు మోజుకూడా తిరుగుముఖం పట్టింది.

ఓ రోజున ఎప్పటిలా నిర్మాతల వేటకోసం వెళ్తున్నానంటూ చెప్పివెళ్ళిన మస్తాన్ రావు మరి తిరిగిరాలేదు.

అప్పటికి వారం రోజుల్నుంచి మస్తాన్ రావు ప్రవర్తన నిశితంగా గమనిస్తున్న హేల, అతడు తనను శాశ్వతంగా వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడని అర్థంచేసుకొంది.

ఆ రోజు ఓ రోజు వస్తుందని ఆమె బెదర బెదర అప్పటికి గుండె రాయిచేసుకొంది.

జరిగిందానికి విచారించడం మానుకుని, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించింది.

మస్తాన్ రావు వదిలేసిన సామానులు వెదికింది. సుమారు మూడొందల రూపాయలు, ఎవరో ఒక సినిమా నిర్మాత చిరునామా దొరికాయి ఆమెకు.

ఆ చిరునామా గంగం దొరది. అతడింటికి వెళ్లింది.

హేలను చూడగానే ఆమెలోని నటి లక్షణాలు గుర్తించాడు గంగం దొర.

తను తీస్తున్న చిత్రంలో ఆమెకు అవకాశం ఇచ్చాడు. ఆ చిత్రం గంగం దొరకు ఓ మోస్తరుగా లాభాలు తెచ్చి పెట్టాయి.

ఆమెను ఆదరించడంవల్లనే, తన అదృష్టం మారిందనుకున్నాడు గంగం దొర. ఆమెను ప్రోత్సహించ నారంభించాడు.

ఒక్కొక్కటంటే ఒక్కొక్కటి తనకు హీరోయిన్ అవకాశం వస్తే పైకి ప్రాకిపోగలను.

అప్పుడే తాను అగ్రశ్రేణి నటీమణి అయిపోయినట్టు, ఆంధ్రదేశమంతటా కళాభిమానులు తనకు నీరాజనం పడుతున్నట్టూ హేల కలల్లో తేలిపోసాగింది.

అదే సమయంలో వీధితలుపు టకటకమని చప్పుడయ్యింది.

'ఎవరు చెప్మా?' హేల మంచంమీంచి లేచింది.

తన కలలు భంగపరచినందుకు ఆవలివాడ్ని మనసులో తిట్టుకుంటూ తలుపు తెరచింది.

వీధి గుమ్మంలో ఎవరో ఇద్దరు అపరిచిత వ్యక్తులు నిలుచున్నారు. ఇద్దరూ ఇంచుమించు ఒకే వయస్సులో ఉన్నారు. అందులో ఒకాయన కుడి కంటిమీద అసహ్యంగా, కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిస్తూ, పెద్ద గోళీకాయంత గుండ్రని మాంసం కండ ఉంది.

"ఏం కావాలండీ మీకు?" ఆమె అడగబోతోంది.

ఈ లోపున వాళ్లిద్దరూ లోనికి తోసుకొచ్చి, తలుపులు వేసి గడియలు బిగించారు.

వెనక్కి నాలుగడుగులు వేసి "ఏమిటీ దౌర్జన్యం?" అని ఆమె ఇంకా ఏమేమో అనబోతే "అరిచావంటే నీకే ప్రమాదం. మంచిగా చెప్పినమాట విను బాగుపడ్తావ్" అన్నాడు ఓ వ్యక్తి, పదునైన కత్తి మొన ఆమె కంఠానికి ఆనిస్తూ.

ఆమె ఒంట్లోని రక్తం ఒక్కసారిగా నీరయిపోయి నట్టయింది. నోరెండిపోయింది. గొంతుకలో నాలిక కదులాడ్డం కష్టమైపోయింది.

బొమ్మలా కళ్ళప్పగించి చూస్తూ ఉండిపోయింది.

"ముందు నీ బెడ్ రూంకి పద" అన్నాడు ఇందాకటి వ్యక్తి.

ఆమె యంత్రంలా పడక గదిలోకి నడిచింది.

"కూర్చో అక్కడ" శాసించాడా వ్యక్తి.

మంచంమీద కూర్చుంది హేల.

ఆమె కెదురుగా రెండు కుర్చీలు లాక్కుని వాళ్లిద్దరూ కూచున్నారు.

కంటిమీద కాయున్న వ్యక్తి గొంతు సవరించుకుని "ముందు మిమ్మల్ని పరిచయం చేసుకోనీ. నా పేరు సింగు. వీడి పేరు గంగు" అంటూ రెండో వ్యక్తి వైపు చెయ్యి చూపాడు.

అతని చేతికున్న స్టీలు కడియం మెరిసింది తెల్లగా.

క్షణం పోయాక, అతను మళ్లా మాట్లాడాడు.

"మాకు నీవల్ల సాయంకావాలి. అందుకే వచ్చాం ఇలా మాట్లాడదామని."

"ఏమిటా సాయం? అయినా నేను ఎందుకు చెయ్యాలి"

అడిగింది హేల బైటికి ధైర్యంగా. కాని, లోపల గుండెలు డబడబలాడి పోతున్నాయి.

"రంగందొర ఇంట్లో దొంగతనం చెయ్యాలనుకుంటున్నాం. అందుకు నీ సాయం కావాలి. సాయంచేసినందుకు నీకు వాటా ఉంది" చెప్పాడు సింగు.

ఆ మాటలు విన్న హేలకు తన గుండెల్లో ఒక వాడి బాకు దిగవేసినట్టయింది.

రంగందొర తన దేవుడు. దిక్కుమాలిపోయి వ్యభిచారం తప్ప తనకు వేరే గతిలేదన్న సమయంలో, ఆశ్రయం ఇచ్చి తనని నటిని చేసాడు. అటు డబ్బూ, ఇటు పేరూ సంపాయించి పెట్టాడు.

అంతేకాదు. తనతో అగ్రశ్రేణి తారగా చేసేంత వరకూ విశ్రమించబోనని వాగ్దానం చేసి, అందుకు కావాల్సిన రంగం అంతా సిద్ధపరిచాడు.

అలాంటివాడి ఇల్లు గుల్ల చేసేందుకు, కొల్లగొట్టేందుకు తను సాయం చేయాలా?

నోట మాటరాక స్థాణువులా ఉండిపోయింది హేల.

"యేమిటి చెప్పు. యేమిటంటావ్?" అడిగాడు సింగు, హేల జవాబేదీ యీయకపోయేసరికి.

ఆ మాటతో స్పృహ తెచ్చుకొని "ఏమిటీ? దొంగతనమా? రంగం దొర ఇంట్లోనా? నా చేతులమీదుగానా అందులోనూ?" అంది తల అడ్డంగా వూపుతూ.

"యేం? ఎందుకల్ల?" ప్రశ్నించాడు సింగు.

తన బ్రతుక్కి రంగం దొర ఎలాంటి ఆధారమో, అలాంటి వాడికి హాని తలపెట్టడం ఎంత హీనమో, ఎంత పాపమో వివరంగా చెప్పింది హేల.

తల పదేపదే విదిలించి పారేస్తూ "ఇంత ముసలమ్మ ఆలోచనలు గలదానివి సినిమాల్లో ఎలాగొచ్చావో నాకు

అరంగాకుండా ఉంది" అని ఒక్క క్షణం ఆమె కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూసి, "నీకు కావాల్సింది డబ్బు. అది అందించే సుఖం. ఒక్క రాత్రితో నువ్వు లక్షాధికారిణివి అయిపోతావు. రాత్రనకా పగలనకా, షూటింగులకు పోయి, కళ్ళు చెదరగొట్టే లైట్లముందు నానాయాతనలు పడి సంపాయించ నక్కరలేదు" అన్నాడు సింగు.

"నన్ను లెప్పగా అంచనా వేశారు. నాకు డబ్బు కావాలి. దాంతోపాటు పేరుకూడా కావాలి. పైగా మీరు చెప్పేది దొంగ డబ్బు. నన్ను నటిగా చేసి, ఆడబ్బు నాకు రంగందొర ఇవ్వబోతున్నప్పుడు నేనెందుకు అతనికి ద్రోహం చెయ్యాలి?" అంది హేల.

"నీ వాదన బేషుగ్గా ఉంది. కాని, ఎంతమంది తారలు శిఖరం చేరుకుంటున్నారు? ఎంతమంది ఆ ఔన్నత్యం నిల్పుకొని, డబ్బు, కీర్తి సంపాయించుకో గలుగుతున్నారు? సినిమారంగం ఓ వింతలోకం. ఎన్నో ఆశలు కల్పిస్తుంది. తీరే అవకాశాలు ఉన్నట్టు అన్పిస్తుంది. కాని అంతట్లో యేమవుతుందో తెలియదు. ఏదో ఒక అజ్ఞాత హస్తం అధఃపాతాళానికి తోసేస్తుంది. ఆ రంగాన్ని నమ్ముకోవడం అంత మూర్ఖత ఇంకోటి లేదని నేను వేరుగా చెప్ప నవసరం లేదు."

సింగు ఆగాడు, ఆమె మొహంలో కదులాడే భావాల్ని గమనిస్తూ.

"అయినప్పటికీ, నేను రంగందొరకు అన్యాయం చెయ్యలేను. అతడు నా ప్రాణం. నా దైవం. అతణ్ని నమ్ముకున్నాను. నేను సమూలంగా నాశనం అయినా విచారించను" దృఢనిశ్చయంతో అంది హేల.

"అయితే, మాతో సహకరించనంటావ్?" తీవ్రంగా అన్నాడు సింగు.

"చెయ్యను. మీరేం చేసినా సరే."

"అసలు మేమేం చేస్తామో నీకు తెలుసా?"

"తెలుసు. కత్తితో పొడిచి చంపేస్తారు. ఆ తరువాత నా శవాన్ని యే గోనెసంచీలోనో పడేసి, దానికో రాయి కట్టి, చెరువులోనో, నూతిలోనో పడేస్తారు...... నేను చచ్చినా ఫరవాలేదు, గంగందొరకు మాత్రం అన్యాయం చెయ్యలేను" నిశ్చయంగా చెప్పింది హేల.

సింగు మెల్లగా తన కుర్చీలోంచి లేచాడు. ఆమెకు సమీపంగా వెళ్ళాడు. ఆమె మొహంకు చేరువుగా తన మొహం పెట్టి "హేలా! ఏం అందం నీది! వెన్నెల, పాలు, మల్లెలు కలిపి తయారుచేసినట్టుగా ఉంది" అంటూ ఆమె బుగ్గలు నిమిరాడు.

అతని కుడి కంటిమీద కండ, బండబారి కర్కశంగా రాతిముక్కల్లా తగులుతున్న అతని చేతివ్రేళ్లు—ఆమె ఒళ్లు గగుర్పొడిచింది. అతడి చెయ్యిని తోసేసింది, మీదబడ్డ పురుగును విదిలించినట్టుగా.

అతడు చెప్పసాగాడు. "ఈ అందం ఉంది చూసావూ! అపూర్వం. అద్భుతం. అయితే, యీ యెడం చెంప ఉడికిపోయి రబ్బరు ముక్కను తాళ్ళతో కట్టి మొహం మీద అతికినట్టుగా ఉంటే యెలా ఉంటుందంటావ్?"

హేల గుండెలు, భయంతో గుబగుబ లాడిపోయాయి. ఎవరిదో మొహం తను చూసింది యీ మధ్యనే ఏదో అగ్ని ప్రమాదంలో జరిగిందట. మొహంమీద, మెడ మీద మాంసం కాలి ఉడికిపోయి, మెడ సాగదీసి ఉంచేసినట్టుగా ఉంది. పైగా యెడం కంటివద్ద మాంసం పీక్కుపోయి గుడ్లగూబ చూపు వచ్చింది ఆ కంటికి.

సింగువైపు భయంభయంగా చూసింది హేల.

"ఒరేయ్ గంగూ! చూపించరా!" అన్నాడు సింగు

గంగువైపుకు తిరిగి.

చిహాంజీలా పళ్లికిలిస్తూ, గంగు తన జేబులోంచి ఓ బాటిలుతీసి "ఇది యాసిడ్ సీసా" అని హేలకు చూపి, సింగుకు అందించాడు.

సింగు బాటిలు అందుకుని హేల ముఖానికి చేరువగా ఉంచి, "చూడు హేలా! ఒకసారి కొట్టే యీ ద్రవం ఉంటే చూసావ్గా. నేను ఇందాక వర్ణించిన రూపం ఇస్తుంది నీకు. అల్లంత దూరంలో చూడగానే జనం నిన్ను అసహ్యించుకుంటారు.

"ఈ సమయంలో నేను చెప్పాల్సిందొకటుంది. మేం హంతకులం కాం. మేం దొంగలం. హత్య చేయడమే మా ఉద్దేశం అయితే ఓ రాత్రి గంగండొర ఇంట్లో దూరి, అతడ్ని చంపి, డబ్బు ఎత్తుకెళ్ళే వాళ్లం. అలా చెయ్యడం ఇష్టంలేకనే నీ సహాయం కోరుతున్నాం. ఇప్పుడు చెప్పు. మాతో సహకరించి, మేం సంపాదించిన దాంట్లో వాటా పొంది సుఖంగా వుంటావో, రాక్షసాకృతి పొంది ఎందుకు కొరగాకుండా, దిక్కుమాలిన బ్రతుకు బ్రతుకుతావో. చెప్పు. నీకు పావుగంట టైమిస్తున్నాను. ఆలోచించి చెప్పు మున్ముందు ఏంచెయ్యమంటావో" అని తన కుర్చీలోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

తను ఎలాంటి క్లిష్ట పరిస్థితిలో చిక్కుకుందో తెల్సుకునేసరికి, హేలకు ఏడుపు పొంగుకొచ్చింది.

తను కొండకోన చేరుకోబోతుంటే ఎవరో తన కాలు ఒడిసి పట్టుకుని లాగుతున్నట్టుంది.

తను ఎన్నో కలలు కంది. తను త్వరలో అగ్రశ్రేణితార కాబోతోందనుకుంది.

తన పురోగతికి కారకుడయిన గంగండొరకు మనసులోనే కృతజ్ఞతలు తెల్పుకొంది. అతడికే తను అన్యాయం

చెయ్యాలి! ఎలా?

ఏడేళ్ళ క్రితం మస్తాన్ రావు తనని లేపుకువచ్చి, అడవి లాంటి మద్రాసు నగరంలో వదలివెళ్ళిపోయినప్పుడుకూడా తను ఇలాంటి పరిస్థితే ఎదుర్కొంది.

ఆ తరువాత తాగి తెగ తక్కి కొద్దో గొప్పో పేరు తెచ్చుకున్నాక, మస్తాన్ రావు తనను వదలివెయ్యడమే మంచిదనుకుంది.

రంగంవారికి అన్యాయం జరుగుతుందని తనిప్పుడు దుఃఖిస్తోందిగాని, మస్తాన్ రావు విషయంలో సంతోషించి నట్లే తను తరువాత సంతోషిస్తుందేమో?

అయినా, వాళ్ళు తనకిచ్చిన స్వేచ్ఛయేమిటి? వాళ్ళు చెప్పినట్టుగా చెయ్యకపోతే, ఏంజరుగుతుందో అతి నేర్పుగా చెప్పాడు సింగు.

తనకు అలాంటి బ్రతుకువద్దు. ఈనాడు యువతరాన్ని వేడెక్కించి చొంగలు కార్పించే తన అందాన్ని అందరూ చూసి అసహ్యించుకుని తప్పించుకుని తిరుగుతుంటే తను భరించి బ్రతకగలదా?

సింగు చెప్పినట్లుగా, వాళ్ళతో సహకరించడంతప్ప తనకు వేరే గత్యంతరంలేదు.

పావుగంట గడిచింది.

హేమలత తన నిర్ణయం తెలిపింది.

"అయితే ఒక్క షరతు... మీరు రంగంవారిని చంపకూడదు. అంతే కాదు. మీతోపాటుగా నేనూ వస్తాను."

"మేం హంతకులం కామని ముందే చెప్పాం. హత్యలు చేసి పోలీసుదళాన్ని పీకలమీద యెక్కించుకొనే తెలివి తక్కువ వాళ్ళం కాం. ఇంకో విషయం. మాతో నువ్వు ఉంటానంటే... మాకూ సంతోషమే."

"ఇహ నేనేం చెయ్యాలో చెప్పండి."

"చాలా సింపుల్. వచ్చే శనివారంనాడు రాత్రి రంగంవారితో గడపడానికి వెళ్తావు కదా?... ఆరాత్రి మేం వస్తాం అక్కడికి. రంగంవార ఇంట్లో ఎవరూ లేకుండా...అంటే పనివాళ్ళందరినీ ఇళ్ళకో సినిమాలకో పంపించే బాధ్యత నీది. ఆతరువాత మాకు తలుపులు తీసి వదులు. తెల్లవార్లూ రంగంవార మత్తుగా నిద్రపోయి లేవకుండా, నిద్రమందు ఇవ్వు. అంతే! మాకు కావాల్సింది."

"అలాగే! ఆ పన్లన్నీ చేస్తాను" చెప్పింది హేల.

"తరువాత మనసు మార్చుకుని పిచ్చిగా ప్రవర్తించావంటే పరిణామాలు దారుణంగా వుంటాయి. ముందుగా హెచ్చరించలేదని ఆ తరువాత మమ్మల్ని నిందించవద్దు" అన్నాడు సింగు ఆమెవైపు సూటిగా చూస్తూ, కేలు తాటిస్తూ.

2

శనివారం రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు హేల ఇంటికి కారు పంపించాడు రంగంవార.

రంగంవార పిలిచాడంటే ఎగిరిగంతేసి ఎంతో హుషారుగా ప్రయాణం అయ్యే హేలకు ముస్తాబు చేసుకోవాలనిపించలేదు. ఆకర్షణీయంగా అవుపించడానికి పౌడర్లు, సెంట్లు పూసుకోవాలనిపించలేదు.

ఉన్నపళంగా కార్లో కూచుని పోనీమంది హేల.

హేల ముస్తాబుచూసి ఆశ్చర్యపోయాడు డ్రైవరు.

హేలను చూడగానే రంగంవార కూడా ఆశ్చర్యపోతూ "ఏమిటి సంగతి? ముస్తాబు కావడానికి టైం లేకపోయిందా?" అని అడిగాడు.

అప్పటికిగాని తాను అనాలోచితంగా చేసిన తప్పు తెలుసుకోలేదు హేల.

రంగంధోర తను ముస్తాబు చేసుకోక పోవడానికి కారణం అడుగుతున్నాడు. తన మనసు బాగోలేదంటుంది. ఆ మీదట రంగంధోర కారణం అడుగుతాడు. తను చెప్పక తప్పదు అసలు కారణం.

తన బ్రతుకు సర్వనాశనం కావడానికి తను చెప్పే జవాబు రాజబాట. హేల మనస్సు దిగులుతో నిండి పోయింది.

జరిగిపోయింది తప్పు! అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యాలి. చట్టున ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

చిరునవ్వు మొహంమీదకు తెచ్చుకుని చిలిపిగా నవ్వుతూ "సాదాగా వుంటే మీరు ఇష్టపడతారో లేదో కనుక్కో వాలనిపించింది. అదీగాక, మెరుపు బట్టలు కట్టుకుని మొహం మొత్తింది. పైగా, బట్టల్ని నామీద వుంచుతారు కనుకనా" అంది హేల.

రంగంధోర మొహాన్ని మబ్బులా మూసిన అనుమానం ఏదో మెల్లగా తొలగిపోయింది.

"ఇంకా యేమిటో అనుకున్నానులే" అంటూ అతనూ నవ్వేసి, ఆమెను తన కవుగిట్లోకి లాక్కుని గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆమె పైటను లాగి వివస్త్రను చేయబోయాడు.

"ఆగాలి! తొందరకూడదు" అంటూ అతన్ని వారించి "ముందు పనివాళ్ళను పంపించి రానివ్వండి" అంది హేల.

"ఉండనీ వాళ్ళను. వాళ్ళేం చేస్తారు? పైగా మనం మేడమీద గదిలో ఉండి తలుపులు వేసుకుంటాముాయె!" ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని నిలవేసి, ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు రంగంధోర.

అతడి చూపులు తప్పించుకుంటూ "మీకంతా విడ మర్చి చెప్పాలా?" అని రంగంకొర బాధపడ్డట్టు కన్పించ గానే "ఇవాళ మనం ఆదాం, యీవ్ లు లాగు ఇల్లంతా స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ ఆనందిద్దాం. ఎప్పుడూ గది తలుపులు మూసుకుని మంచంమీద ఆయాసపడ్డం అంటే విసుగే స్తోంది బాబూ!" అంటూ రాగాలు తీసింది హేల.

దాంతో రంగంకొర మొహం నవ్వుతో వెలిగిపోయింది.

హేల చెయ్యి వదిలేసాడు. ఆమె మేడమీదనుంచి దిగువకు వెళ్ళింది. సూర్యంతో సహా పనివాళ్ళను కొంత మందిని ఇళ్ళకు, కొంతమందిని సినిమాకు పంపించేసింది.

తిరిగి వెనక్కి వస్తూ, అలాగే వంటింట్లోకి పోయి గ్లాసుతో పాలు తీసింది. అక్కడే గార్డినాల్ మాత్రలు రెండు పొడిచేసి పంచదారతోపాటు పాల్లో వేసి కలియ పెట్టింది.

ట్రేలో పెట్టి తెచ్చిన పాలగ్లాసు అందుకుంటూ "మరి నీకో?" అన్నాడు రంగంకొర.

"ఇక్కడికొచ్చేముందు తేవడం అని అక్కడే త్రాగే సాను" చెప్పింది హేల.

గ్లాసులోని పాలు గటాగటా త్రాగేసి, ఖాళీ గ్లాసు దగ్గర్లో ఉన్న టీపాయ్ మీద ఉంచి, హేలను రెక్క పుచ్చుకు లాగాడు మంచంమీదకు.

విసురుగా వచ్చి అతడి గుండెలకు గాఢంగా అతుక్కు పోయింది హేల.

బిగువైన ఆమె వక్షాల ఒత్తిడి తన గుండెలమీద రవంత సడలనీయకుండా, చేతులు జరిపి ఆమె జాకెట్టు వెనుక బొత్తాలు విప్పసాగాడు.

ఆఖరి బొత్తాము విప్పబోతుంటే, అతని కళ్ళముందు నల్లని తెర దిగినట్టయింది.

ఆ ఫీలింగు వదిలించుకోవాలని, రెండుసార్లు తల విదిలించాడు రంగందొర. కాని, ఫలితం లేకపోయింది.

నిద్రమత్తులో కూరుకుపోతూ మంచంమీద వాలిపోయాడు.

అప్పటికి రాత్రి పదిగంటలయింది.

హేల చకచకా పరుగెత్తింది. వీధి గేటుకు వేసిన తాళం తీసింది.

అయిదు నిముషాల తర్వాత గంగు, సింగు అక్కడకు చేరుకొన్నారు.

ఇనప బీరువా ఉన్న గది హేలకు తెలుసు. రంగందొర తలప్రక్కన ఉన్న తాళాలుతీసి, వాటితో బీరువా తెరిచింది.

ఆ ఇనుప బీరువా హేలకు రంగందొర ఎప్పుడూ చూపలేదు.

ఆమె కళ్ళు జిగేల్మన్నాయి చూడగానే.

వేల విలువచేసే నగలు, సుమారు యేభై లక్షలవరకూ ఉన్న సరికొత్త కరెన్సీ ఒక్కచోట ఉండగా, ఆమె యెన్నడూ చూళ్ళేదు.

తమతో తెచ్చుకున్న రెండు సంచుల్లో ఒక సంచిలోకి నగలు, రెండో సంచిలోకి నగదు సర్దాడు సింగు. నగలున్న సంచీ గంగుకు అందించి, నగదు సంచీ తనవద్ద ఉంచుకుని "ఇహ బయలుదేరండి త్వరగా. రాత్రికి రాత్రి యీ ఊరు వదలి పారిపోదాం" అంటూ తొందరచేసాడు సింగు.

తొందరగా కదలి, మేడ దిగి వస్తుంటే, దిగువన నడవలో ఉన్న ఫోను గణగణమంటూ మ్రోగింది.

కొయ్యల్లా ఉండిపోయారు ఉన్నచోటునే.

అంతటా భయంకర నిశ్శబ్దం. వాళ్ళ గుండె చప్పుడు వాళ్ళకే విన్పించే నిశ్శబ్దం.

"ఫోను మోగనీయండి. మనం వెళ్లిపోదాం పదండి" అన్నాడు గంగు, సింగు వీపుమీద చెయ్యివేసి నెట్టుతూ.

కాని, సింగు అతడ్ని ఆపేశాడు.

"అలాకాద్గురు. రంగంగారకోసం ఏదో అర్జంటు కాలయ్యుంటుంది. ఫోను మోగుతున్నప్పటికీ, రంగంగార యెత్తకపోతే— అందునా, రంగంగార ఇంటివద్ద తప్పక ఉంటాడన్న వేళప్పుడు ఫోనుకు సమాధానం రాకపోతే, వాళ్ళకేవో అనుమానాలు కలగవచ్చు. సమీపంలో ఉన్న పోలీసు స్టేషనుకు రిపోర్టు ఇవ్వవచ్చు. మనం యీ వూరు నుంచి జెండా యెత్తేసేంతవరకూ, ఎవ్వరికీ ఇక్కడ దొంగ తనం జరిగిందన్న విషయం తెలియరాదు. కాబట్టి, గంగూ! వెళ్ళి ఫోనుకాల్ అందుకో. తెలివిగా ఏదో సమాధానం చెప్పు" ఆదేశించాడు సింగు.

సింగు ఆలోచన అద్భుతంగా ఉంది అనుకున్నాడు గంగు.

క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా పోయి ఫోను అందు కున్నాడు. "హల్లో!" అన్నాడు మౌత్ పీసులో.

"నేనెవరో మీకు తెలియడం అనవసరం. కాని, మీ హితైషిని. అదిమాత్రం నిజం. మీరు అక్కడున్నట్లు, మీ గురించి ఎవరో పోలీసులకు ఉప్పు అందించారు. త్వరగా పారిపోండి. అయిదు నిముషాల్లో పోలీసులు అక్కడుంటా రేమో?" అన్నాడు అవతలి వ్యక్తి.

అంతే! గంగు ముఖం నల్లగా మాడిపోయింది. ఆ వ్యక్తికి 'థేంక్స్' చెప్పి, త్వరగా వెనక్కి వచ్చి సింగుకు చెప్పాడు తాను ఫోనులో విన్న విషయం.

సింగు ముఖంలో ఎక్కడలేని కంగారు కనిపిం చింది.

"ఏమిటి చెయ్యడం? ఏది దారి?" మతిపోయినవాడిలా

గొణిగాడు సింగు.

"ఇక్కడ్నుంచి కదలండి ముందు. ఇక్కడుండడం ఎంతైనా ప్రమాదం" ఆత్రుతగా అన్నాడు గంగు.

"అలాకాక్కాదు. నాకో ఆలోచన వచ్చింది. జాగ్రత్తగా వినండి" అంటూ వాళ్ళను ఆపి చెప్పాడు సింగు.

"మనందరం కలసి వెళ్తే ఒక్కుమ్మడిగా దొరికిపోతాం. మన శ్రమ వృధా అవుతుంది. మనం విడిపోదాం ఇక్కడ. అంటే, నువ్వు హేల కలసి వెళ్ళండి. నేను వేరేగా వెళ్తాను. ఒకరం దొరికిపోయినా, రెండో వారివద్ద ఉన్న దయినా దక్కుతుంది. అంతా సవ్యంగా జరిగితే, మన రహస్య స్థావరంవద్ద – అంటే ఊరవతల దెయ్యాల మేడలో కలుసుకుందాం. అక్కడ్నుంచి తెల్లారేలోగా ఎక్కడికో ఓ చోటుకు పారిపోయే ప్రయత్నం చేద్దాం. ఏం యెలా గుంది నా అయిడియా?"

సింగు చెప్పిందానికి తమ ఆమోదం తెల్పి, వెంటనే దొడ్డి త్రోవవైపున్న వీధిలోకి పరుగెత్తారు గంగు, హేల.

సింగు, వీధి ద్వారంవైపు పరుగెత్తాడు.

3

అగ్గిపుల్ల వెలిగించి దాని వెలుతురులో వాచీ చూసుకున్నాడు గంగు.

మూడున్నరయింది.

దెయ్యాల మేడలో కూచుని సింగు రాకకోసం గంట న్నర నుంచీ ఎదురుచూస్తున్నారు, గంగు, హేల.

ఇంకో రెండు గంటల్లో తెల్లవారిపోతుంది. ఇంత వరకూ సింగు వస్తున్న జాడలేదు.

సింగు దొరికిపోయాడేమో? అన్న భయం వారిని ఊపేస్తోంది.

ఒకవేళ, సింగు దొరికిపోతే, ఇకముందు కార్యక్రమం యేమిటి?

గతంలో గంగు, సింగు కలసి ఎన్నో దొంగతనాలు చేసారు.

ప్రతీసారీ, అయిడియా అంతా సింగుదే. అతడు చెప్పింది, తూచా తప్పకుండా ఆచరించి, వేసిన పథకం విజయవంతం అయ్యేలా చూడ్డం గంగు వంతు.

అయిడియా తనదే అయినప్పటికీ, వాటా మాత్రం సమానంగానే ఇచ్చేవాడు సింగు.

ఇంతవరకూ గంగు, సింగు కలసి చేసిన దొంగతనాల్లో పెద్దదిది. ఇలా ఎప్పుడూ పోలీసులకు ఆచూకీ అందడంగాని, దొరికిపోవడంగాని జరగలేదు.

ఇంకో అరగంట గడిచింది. సింగు రావచ్చనన్న ఆశ పూర్తిగా పోయింది.

"ఏంచేద్దామంటావ్ హేలా? సింగు దొరికిపోయినట్టున్నాడు" అన్నాడు గంగు.

"ఏమో? నాకేం తెలుసు? అంతా అగమ్యగోచరంగా ఉంది. మిమ్మల్ని నమ్ముకుని వచ్చాను. నన్ను నట్టేటముంచేసారు. ఇక బజార్లో ఒళ్ళమ్ముకుని బ్రతికటం తప్ప నాకు వేరే మార్గంలేదు" అంటూ రోదించింది హేల.

"మరీ అలా దిగాలుపడిపోకు. మనదగ్గర నగలున్నాయి. కనీసం పాతిక ముప్పైవేలు చేస్తాయి. ఇప్పుడు మనం నిర్ణయించుకోవాల్సింది... మనం యీ వూర్లో ఉండాలా? లేక ఇంకో చోటికి పోవాలా అని."

"నువ్వే యేదో తేల్చి చెప్పు. ఇలాంటి వాటిల్లో నాకు అనుభవంలేదు. అదృష్టం వక్రించి చిక్కుకున్నాను యీ కొంపిలో" అందామె ఇంకా ఏడుస్తూనే.

"తను పట్టుబడినా, మనం దొరక్కుండా పారిపోయి

కొంతయినా దక్కించుకోవాలనే మనల్ని వేరేగా వెళ్ళమన్నాడు సింగు. అంటే, మనం ఇంకో ఊరు వెళ్లిపోవాలి తక్షణం. ఒహవేళ తాను పట్టుబడకపోతే? తాను చెప్పినట్లు మనల్ని ఇక్కడ ఎందుకు కలుసుకో లేదన్నది పెద్ద ప్రశ్న. సమాధానం ఊహించుకోవడానికి కూడా భయంకరంగా, బాధాకరంగా ఉంది. ఏది యేమైనా మనం ముందు ఇక్కడ్నుంచి ఇంకో ఊరు వెళ్ళిపోవాలి'' ఆలోచన చెప్పాడు గంగు.

అవడు చెప్పందానికి తలూపి తన అంగీకారం తెల్పింది హేల.

ఇద్దరూ వెలుపలికి వచ్చి, రోడ్డు యెక్కారు.

సరిగ్గా అదేసమయంలో ఓ లారీ వస్తోంది మహా వేగంగా.

దాన్ని ఆపాడు గంగు. డ్రైవరుతో ఏదో మాట్లాడాడు.

గంగుని, హేలను ఎక్కించి, లారీని వేగంగా లాగించాడు డ్రైవరు.

4

మద్రాసుకు కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరంలో ఓ మోస్తరు పట్టణంలో చిన్న తరహా హోటల్లో కాఫీ తాగుతూ, తనలో తాను తృప్తిగా నవ్వుకొన్నాడు సింగు.

తను వేసిన పటిష్టమయిన పథకం నెరవేరింది.

గంగుకు ఆలోచనా శక్తిలేదు. అయినా, ఇన్నేళ్ళుగా అతన్ని భరించాడు తను. కారణం? గంగుకు కండ బలం ఉంది. పైగా తనకు తోడు కావాలి.

రంగందొర ఇల్లు దోచెయ్యడానికి తనే పథకం తయారు చేసాడు. అయితే, గంగుకు తెలిసింది అందులో

సగం మాత్రమే.

గంగుకు తెలియని, గంగు జన్మలో తెలుసుకోలేని ఎత్తు ఇంకోటి ఉంది.

ఉద్దేశపూర్వకంగానే తను గంగుకు నగల సంచీ అందించి, నగదు సంచీ తను ఉంచుకున్నాడు.

రంగందొర ఇంట్లో తాను ఉండగా, పోలీసులకు తమ ఆనవాళ్ళు తెలిసినట్టు, పోలీసులు వస్తున్నట్టు, తనే ఫోను చేయించాడు ఓ కుర్రాడికి డబ్బిచ్చి.

ఆడది పక్కనుంటే ఆపదలు వేరే కొని తెచ్చుకో నక్కరలేదు. అందులో సినిమాల్లో నటించి, కాస్త పేరు తెచ్చుకున్న హేమలాంటి స్త్రీ అయితే, ఇహ చెప్పక్కర్లేదు.

ఆమెను తమతో చూడగానే, అవతలివాళ్ళకు అనుమానాలు కలుగుతాయి. ఆరాలు మొదలు.

ఇంకా దురదృష్టం పుచ్చితే, పోలీసులు, జైలు.

అందుకే, ఆమెనుకూడా గంగుతో పంపించివేసాడు నేర్పుగా.

తను వాళ్ళిద్దర్నీ గాలికి వదిలేసి, యే భైలక్షల నగదుతో పరారైపోయాడని గంగు ఓ పట్టాన నమ్మడు.

నమ్మినా, యేం చెయ్యలేడు తనని.

కనీసం నాలుగయిదేళ్ళపాటు ఆ డబ్బును తను బయటికి తీయడు. ఆ డబ్బు గురించి పోలీసులు, రంగందొర, చివరకు గంగు చల్లబడ్డారని, పూర్తిగా ఆశ వదులుకున్నారని తెలిసేంతవరకూ, ఆ డబ్బు ఖర్చు చేయడు.

అంతవరకూ రోజులు వెళ్ళబుచ్చడానికి, తనవద్ద తగినంత డబ్బుంది.

చేతిలో పుష్కలంగా డబ్బు ఉంటే, తను ఏయే ప్రదేశాల్లో తిని తిరుగుతాడో గంగుకు బాగా తెలుసు.

అంచేత, ఖరీదైన మత్తు పానీయాలు అమ్మే బార్లు, లేత ముంజెల్లాంటి అమ్మాయిల్ని సప్లయిచేసి సర్వ సౌఖ్యాలూ సమకూర్చే హోటల్నూ వదిలి దూరంగా పేద బ్రతుకు బ్రతకాలి.

ఏభై లక్షల రూపాయలు శాశ్వతంగా తనవి కావా లంటే, ఆ మాత్రం ఇబ్బందులు, అసౌకర్యాలు సహించక తప్పదు!

ఇంతలో___

సింగు ఆలోచనలకు అంతరాయాన్ని కలిగిస్తూ ఆరోజు పేపరు వచ్చింది.

ఆతృతగా అందుకుని చూసాడు, గంగందొర ఇంట్లో జరిగిన దొంగతనం గురించి వార్త పడిందేమోనని.

కాని, అలాంటి వార్త ఎక్కడా అగపడలేదు.

సింగు బరువుగా నిట్టూర్చి, పేపరు మూసాడు.

ఒకవేళ రిపోర్టు ఇచ్చినా, అనుమానం కచ్చితంగా హేలమీదే ఉంచుతాడు.

హేలకోసం గాలింపు జరుగుతుంది అప్పుడు. హేల గంగువద్ద ఉంది.

హేల పట్టుబడితే, నష్టపోయేది, బాధపడేది గంగు.

నిజానికి వాళ్లిద్దరూ పట్టుబడితే, సుఖపడేది తను.

తిన్న టిఫినుకు, కాఫీకి బిల్లుచెల్లించి, తన గదికి బయలు దేరాడు సింగు.

5

గంగు, హేల యెక్కిన లారీ విజయవాడ పొలిమేర చేరేలోపున, అయిదు నిముసాలకోసారి డ్రైవరు హేల వైపు చూడసాగాడు.

తెరమీద తను చూసిన హేల ఇలా అర్ధరాత్రప్పుడు,

ఎవడో ఒక అనామకుడి వెంట బయలుదేరి వస్తూండడం డ్రైవర్ని ఆశ్చర్యపరిచింది.

అడిగి తెలుసుకుందామంటే, ఏమనుకుంటారో అని సందేహంతో నలిగిపోయాడు, విజయవాడ చేరుకునేంత వరకూ.

అయితే, విజయవాడ సమీపిస్తుండగా లారీ ఆపి గంగు హేలతో దిగుతుంటే "ఆవిడ సినిమాస్టారు హేల కదండీ?" అని అడిగాడు డ్రైవరు ఇహ ఉండబట్టలేక.

గంగు ఇచ్చిన డబ్బులు అందుకున్నాడు డ్రైవరు.

గంగు నెత్తురు గడ్డకట్టుకుపోయింది.

హేలవల్ల తనని డ్రైవరు సులువుగా గుర్తుంచుకుంటాడు.

రేపొద్దున్న పోలీసులు ఆరాతీయడం మొదలుపెడితే, అతడు ముందుకువచ్చి చెప్తాడు తామెక్కడ దిగిందీ.

అంచేత, ఆమె హేలన్న విషయం అతడి మనస్సులోంచి చెరిగిపోవాలి.

అయితే, ఏంచెయ్యడం? తీవ్రంగా ఆలోచించాడు.

"అబ్బే! ఆవిడ హేలకాదు...ఏవిటీ?...మా ఆవిడ హేలలా అవుపిస్తోందా?" అని "రమా! ఇలా రా! నీ మొహం డ్రైవరుకు చూపించు. నిన్ను సినిమాస్టారు హేల అనుకుంటున్నాడు" అంటూ దూరంగావున్న హేలను పిలిచాడు గంగు.

గంగు ఉద్దేశం అర్థంచేసుకుంది హేల. చీకట్లోంచి వచ్చి, రెండుకళ్ళూ మెల్లపెట్టి, దంతాలమీది మాంసం కనపడేలా, పెదాలుముడిచి నవ్వి "నమస్కారం" అంది కంఠం బొంగురుచేసి.

ఆ వికృతరూపం చూడగానే డ్రైవరుకు మూడురోజుల క్రితం తిన్నదికూడా వాంతి అయ్యేలా అనిపించింది.

నమస్కారానికి ప్రతినమస్కారంచేసి, ఇంజనుస్టార్టు చేసి లారీని జోరుగా లాగించాడు.

ప్రమాదం కాస్తంతలో తప్పిపోయినందుకు, గట్టిగా నిట్టూర్చాడు.

కాని, రాబోయే ప్రమాదాల మాటేమిటి?

హేమ తన ప్రక్కనున్నంతకాలం తనపేరు వేరేగా పేపర్లలో ఫొటోతోసహా ప్రకటించుకోనక్కర్లేదు.

ఆమెను తేలిగ్గా గుర్తిస్తారు జనం. ఇహ, రంగందొర ఇంట్లో జరిగిన దొంగతనం గురించిన వార్త పేపర్లలో చూస్తే తమను అతిసులువుగా పోలీసులకు పట్టి ఇచ్చేస్తారు.

ఆ ప్రమాదం తప్పించుకోవాలంటే, ఆమెను తన సమక్షంనుంచి శాశ్వతంగా తొలగించి వెయ్యడం ఒక మార్గం.

కాని, తను హత్యలు చెయ్యలేదు. రక్తం, శవం అంటే తనకు వణుకు, భయం.

ఐతే ఏమిటి దారి? ఆమె హేమగా ఎవరూ గుర్తించ కూడదు.

మేకప్పువల్ల లాభంలేదు. ఏక్షణంలోనైనా మేకప్పు చెరిగిపోయి, గుట్టు బయటపడే ప్రమాదంవుంది.

తీవ్రంగా ఆలోచించాడు కాసేపు.

జేబులోంచి చుట్టతీసి వెలిగిస్తుంటే, చక్కని ఆలోచన వచ్చింది.

తన సమయస్ఫూర్తికి ఎంతో గర్వించాడు.

"హేమా!" పిలిచాడు ఆమెను.

మౌనంగా అతని ప్రక్కన నడుస్తున్న హేమ "ఏం?" అని అడిగింది.

"ఇవాళనుంచి నీపేరు రమ. మర్చిపోకు. ఎవరడిగినా అదే చెప్పు" అన్నాడు గంగు.

"అలాగే!" అంది హేల.

అయిదు నిముషాలు గడిచాయి.

"చిన్నమాట. దగ్గరకురా."

హేల దగ్గరకు వచ్చింది.

కాలుస్తున్న చుట్ట కుడిచేతితో నోటిలోంచితీసి పట్టుకుని, ఆమెను ఎడంచేత్తో చుట్టేసి తన గుండెకు అదిమి పట్టుకున్నాడు.

సమయం సందర్భం లేకుండా తనమీద గంగుకు కోరిక కలిగినందుకు హేలకు చిన్నగా కోపం వచ్చింది.

ఐనా, నలుగురూ పోయేరోడ్డుమీద, కౌగిలించుకుని ముద్దుపెట్టుకోడానికి మించి ఇంకేం చెయ్యగలడు అతను?

వద్దని అరగంట కాట్లాడుకోవడంకన్నా, రెండు నిముషాలు కళ్ళుమూసుకుని అతన్ని భరించడం నయం.

ఆమె గంగును 'వద్దు' అనలేదు. అతడు ఆమెను ముద్దుపెట్టుకుని వదిలేయడమే తరువాయి.

కళ్ళుమూసుకుని, అతడి ముద్దుకోసం ఎదురుచూస్తోంది హేల. కాని, అనుకోనిది జరిగింది.

హేలను కదలకుండా గట్టిగా నొక్కిపట్టుకుని, చుట్ట ఎర్రగాకాల్చి, ఆమె మొహంమీద రెండుమూడుచోట్ల చురకలు వేసాడు గంగు.

ఉడికి తీపోయిన చర్మం కలిగించిన బాధతో మెలి తిరిగిపోతూ, పిచ్చిదానిలా కేకలుపెట్టింది హేల.

"నీచుడా! ఏమిటీ పిచ్చిపని. అందాన్నిచూసి అనుభవించాలని వెర్రెత్తిపోయేవాళ్ళను చూసానుగాని, వికృతంచేసి ఆనందించే నీలాంటి వాళ్ళను చూళ్లేదు" అంటూ గంగును తిట్టింది, కొట్టింది. అతడి చొక్కాను చింపింది.

ఆమెకోపం తగ్గుముఖం పట్టాక, చల్లగా చెప్పాడు

గంగు, అలా చెయ్యడంలో తన ఉద్దేశం ఏమిటో.

"పీకపిసికి కృష్ణలో పారేస్తాడు ఇంకొకడైతే. నేను ఆపని చెయ్యలేదు. సంతోషించు" అన్నాడు గంగు.

"ఇలా నన్ను కొంచెం చంపేకన్నా, అదే నయం" అంది బొబ్బలెక్కిపోయిన మొహం మండుతుంటే.

విజయవాడ ఊరులోకి చేరుకున్నారు. చిన్న హోటల్లో ఓగది తీసుకున్నారు, తామిద్దరూ దంపతులని చెప్పి.

6

పదిహేనురోజులు గడిచాయి. రోజూ వార్తాపత్రికలు తిరగేసి చూస్తున్నాడు గంగు. రంగందొర ఇంటిదోపిడీ గురించిగాని, సింగు డబ్బుతో పట్టుబడినవైనం గురించిగాని వార్తలేదు.

అంటే, సింగు డబ్బుపుచ్చుకుని ఉడాయించాడు ఎక్కడికో– అనుకోసాగాడు గంగు.

బొంబాయిలాంటి ఆడదాన్ని, డబ్బుగా మార్చడానికి ఇబ్బందులు కలిగించే నగల్ని తనకు వదిలి తెలివిగా తనకో కుచ్చులటోపీ తగిలించి జారుకున్నాడు సింగు.

హేమ, తనూ పంచుకోవడానికి, వేలుమాత్రం చేసే నగలు వదిలి, తను ఏభైలక్షలు కొట్టేసాడు.

ప్రతీకారకాంక్షతో మండిపోయాడు గంగు.

తను సింగును నమ్మాడు గట్టిగా. అందుకు ప్రతిఫలం? తను వంచింపబడ్డాడు దారుణంగా.

తనకు తెలివితేటలు లేవు. నిజమే! కాని, పట్టుదల, నిదానం ఉన్నాయి పుష్కలంగా.

సింగు ఇచ్చిన టోకరా తిని తను ఊరుకోలేదు. అతడు యావద్భారతదేశంలో ఎక్కడున్నా వెదికి పట్టుకుంటాడు. తన వాటా పట్టుకువస్తాడు.

"హేమా! సింగు మనకు టోకరా ఇచ్చి, ఏభైలక్షలు

తన వశంచేసుకున్నాడు,'' అన్నాడు గంగు హేలతో.

''ఏవేళకీ రాకపోయేసరికి ఆవేళే అనుకున్నాను, సింగు మనల్ని బోల్తాకొట్టించాడని. ఆ మాటంటే నీకు కోపం వస్తుందేమోనని ఊరుకున్నాను'' అంది హేల.

''అయితే ఏంచేద్దామంటావ్ ఇహముందు?''

''చేయడానికేముంది? తూర్పుకు తిరిగి ఓ దణ్ణంపెట్టి ఊరుకోవడమే.''

''అంత సులువుగా అతన్ని వదిలెయ్యడమే! లాభంలేదు. మనం సింగుకోసం వెతకాలి. అతడ్ని పట్టుకోవాలి. మన వాటా తెచ్చుకోవాలి. అంతేకాదు. నమ్మేవాళ్లను మోసం చేస్తే ఏమవుతుందో గుణపాఠం నేర్పాలి'' అన్నాడు గంగు ఆవేశంతో ఊగిపోతూ.

''నీ ఉద్దేశం బాగానేవుంది. కాని, ఎక్కడున్నాడని వెతుకుదాం? ఈ వెదకడంలో మనం పట్టుబడతామేమో ముందది చూడు. నా ఉద్దేశంలో మనకు దొరికిందే ప్రాప్తి అని ఊరుకోవడం మంచిది'' గంగును సమాధాన పరచ బోయింది హేల.

''అలా లాభంలేదు హేలా...సరేగాని, నువ్వు నాతో ఉండడానికి అభ్యంతరమా?''

''అభ్యంతరమా?...నాకెవరున్నారని నాకేం చాత నవునని నిన్నొదిలిపోయేది? నీతోనే వుంటాను చచ్చేంత వరకూ.''

''ఎందుకలా అంటున్నానంటే, సింగును వెతకడంలో నీ సాయం కావాలి. వాడి అలవాట్లు నాకు తెలుసు. అంద మైన ఆడవాళ్లన్నా, ఖరీదైనా మద్యాలన్నా మహా మక్కువ వాడికి. ముండల కంపెనీలు అవీ నువ్వు వెతుకు. బార్లు, హోటల్సు, గేంబ్లింగ్ సెంటర్లు నేను వెతుకు తాను. సింగు దొరికేంతవరకూ మనకు విశ్రాంతి లేదు''

చెప్పాడు గంగు.

గట్టిగా నిట్టూర్చి "అలాగే" అంది హేల. ఒక యాతన అంతమైంది, ఇంకోటి ఆరంభమైంది అనుకుంది.

రెండు నెలలు విధివిరామం లేకుండా సింగుకోసం గాలించారు. కాని ఫలితంలేకపోయింది. సింగు జాడ తెలియలేదు.

7

ఆవాళ ఉదయమే గుంటూరు జయలక్ష్మి లాడ్జినుంచి ఏలూరు శివకాశీ లాడ్జికి మకాం మార్చాడు సింగు.

గదిలో సామానుపడేసి, తాళంవేసి, స్టేషనులో పేపరు కొనుక్కొని వద్దామని బయలుదేరాడు.

రోడ్డుమీద నడుస్తుంటే, బ్రతుకు దుర్భరంగా తోచింది సింగుకు.

తన ఉనికి అతిజాగ్రత్తగా కాపాడుకోవడంకోసం బార్లలో తిరగడం మానుకొన్నాడు.

అందుకే బ్రతుకు చాలా వెలితిగా వుందతడికి.

'ఒక్క నాలుగేళ్లు మనస్సు కట్టుకున్నానంటేచాలు, బ్రతుకులో అన్ని ఆనందాలు దోసిళ్లతో జుర్రుకోవచ్చు' సమాధానపడ్డాడు సింగు.

పాతిక గజాల దూరం నడిచాడో లేదో ఎవరో "సార్! సార్!" అంటూ పిలుస్తున్నట్టు విన్పించింది.

తననెవరు పిలుస్తారు? తన కెవరు తెలుసు గనుక? ముందుకు సాగిపోయాడు సింగు.

"మిమ్మల్నే సార్! పిలుస్తున్నది" ఆ వ్యక్తి సింగుని అందుకుని, ప్రక్కన నడుస్తూ అన్నాడు.

"ఏం? ఏంపని నాతో?" చిరాకంతా కళ్లలో కనబరుస్తూ అన్నాడు సింగు.

"ఏం లేదుసార్! పలకరిద్దామని. ఈవాళ ఉదయం

జయలక్ష్మీలాడ్జి గుంటూరునుంచి శివకాశీ లాడ్జి ఏలూరుకు వచ్చేరు కదూ?" అన్నాడా వ్యక్తి.

సింగు తుళ్ళిపడ్డాడు.

వీడెవడో గాని, తనగురించెలా తెలుసుకున్నాడు? పని గట్టుకుని తన కదలికల్ని పరీక్షిస్తున్నాడా? లేక, ఏదో కాకతాళీయంగా తనను రెండుచోట్ల చూడ్డం జరిగిందా?

తనగురించి వీడికేమాత్రం తెలుసునో కనుక్కోవాలి చాతుర్యంగా.

తన మొహంమీదకు చప్పున చిరునవ్వు తెచ్చుకుని "ఆఁ...మీరెంత సేపయింది ఏలూరు వచ్చి?" అడిగాడు సింగు.

"నేనూ మీరొచ్చిన బస్సులోనే వచ్చానులెండి" అన్నాడు ఆవ్యక్తి.

"ఆఁ...మీ పేరేమిటన్నారు? నన్ను సింగు అంటారు లెండి...వ్యాపారం పెడదామనుకుంటున్నాను. ఏవూరైతే బావుంటుందో అని చూస్తున్నాను."

"నా పేరు పాపారావులెండి. రెండు నెల్ల క్రితం తెనాలి నవకేతన్ లాడ్జిలో బసచేసారు కదూ?"

సింగు గుండెల్లో బాంబు పేలింది. వీడికి తన గురించి బాగా తెలుసునులాగుంది!

లాభంలేదు! వీడిగురించి తను క్షుణ్ణంగా తెలుసుకుని తీరాలి!

"కహాఁ పాపారావ్ జీ! హోటలుకెళ్ళాం పదండి" అని పాపారావు భుజంచుట్టూ చెయ్యివేసి, అతన్ని హోటలుకు లాక్కుపోయాడు సింగు.

బయట టేబిల్స్ ఖాళీగావున్నా, ఎయిర్‌కండిషన్డు గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు పాపారావుని.

రెండు స్వీట్లు, రెండు హాట్సు తెప్పించి తిన్నాక

కాఫీ త్రాగుతూ "మీ రేదైనా కంపెనీకి రిప్రెజెంటేటివా?" అడిగాడు సింగు.

ఆ ప్రశ్న విన్న పాపారావు మొహంమీద చిరునవ్వు మొలిచింది.

కాఫీ కప్పులోని ఆఖరిగుక్క కాఫీ త్రాగుతూ "కాదండి. నావృత్తి" అని ఓ క్షణం ఆగి, సింగు కళ్ళల్లోకి తమాషాగా చూసి నవ్వుతూ "భయపడే వాళ్ళనుచూసి భయపెట్టడం. డబ్బులు గుంజుకోవడం" అన్నాడు పాపారావు.

సింగు మొహం కళావిహీనమైంది.

తను భయపడుతున్నదంతా అయింది. తను ఓ బ్లాక్ మెయిలర్ చేతిలో చిక్కుకున్నాడు.

తన మొహంలోని భావాల్ని తుడిచేసుకుని, అమాయకంగా "అంటే?" అని అన్నాడు సింగు.

పాపారావు చిన్నగా నవ్వుతూ "మిస్టర్ సింగ్! ఎందుకంతా అమాయకత్వం నటించడం?... ఇహ, మనం వ్యాపారానికి రావడం మంచిది" అన్నాడు.

"ఏమిటి నీ మాటలు? నాకేం అర్థంకావడంలేదు. వ్యాపారం ఏమిటి? మనం మాట్లాడుకోవడమేమిటి?" అన్నాడు సింగు మొహంలో ఆశ్చర్యం కనబరుస్తూ.

సింగు బుకాయింపుచూసి విరగబడి నవ్వాడు పాపారావు.

నవ్వుతున్న పాపారావును చూస్తుంటే, సింగుకు అతడ్ని ఉన్నపళంగా పొడిచి పారేయాలన్నంతకోపం వచ్చింది.

కాని, ఏంచెయ్యగలడు? పరిస్థితులకు తలవంచాలి మరి!

"ఒకామె ముమ్మూర్తులా సినిమానటి హేమలలా వుంటుంది. కాని ఆమెపేరు రమ. ఆమెతోపాటుగ ఓ వ్యక్తి వున్నాడు. అతని పేరు గంగు. వాళ్ళిద్దరూ నీకోసం

వెతుకుతున్నారు ఆంధ్రదేశమంతటా. కాని, వాళ్ళను తప్పించుకుని తిరుగుతున్నావు నువ్వు. వ్యాపారం పెట్టే వాడవయితే, ప్రతీప్రాగూ అనవాయితీగా రెండేసి నెల్లు చొప్పున వుండి సంచారం చెయ్యావు...వాళ్లకి నీ ఉనికి నేను తెలియచెయ్యకుండా వుండాలంటే...కొంత పారి తోషికం ఇవ్వాల్సి వుంటుంది నాకు," అంటూ సింగు మొహంలోని భావాల్ని పరిశీలించసాగాడు పాపారావు.

సింగునాలిక పిడచగట్టుకుపోయింది. మతిపోయినట్టుగా దిక్కులుచూస్తూ వుండిపోయాడు.

తనగురించి తెలియవలసిందంతా పాపారావుకు తెలుసు!

రెండునిముషాల తర్వాత పాపారావు పలకరించేంత వరకూ ఈ లోకంలోకి రాలేదు సింగు.

పొదుగులోని పాలు అయిపోయేంతవరకు, పాలుదీసే వాడు ఊరుకోనట్టే, బ్లాక్ మెయిలర్, తను పట్టిన వ్యక్తి దగ్గరవున్న చివరి పైసాకూడా లాగేసేంతవరకూ ఊరుకోడు.

అంటే, త్వరలో తను ఖాళీ అయిపోతాడు.

"ఓకే! మిస్టర్ పాపారావ్! చెప్పు నీ ధర ఎంత?" అడిగాడు సింగు నేలచూపులు చూస్తూ.

తన కళ్లలో ఉన్న ఆరాటంచూసి పాపారావు పెద్ద మొత్తం అడగకుండా ఉండాలని సింగు నేలచూపులు చూస్తున్నాడు.

"టూ థౌజండ్!" చెప్పాడు పాపారావు.

ఓస్! ఇంతేనా! ఇంకెంతో అడిగి తనని పిండిపారేస్తాడని తను భయపడ్డాడు అనవసరంగా. ఆమాత్రం అయితే ఏ ఫైలక్షల్లో కానీ కదపక్కరలేదు.

"వెల్! మిస్టర్ పాపారావ్! నువ్వడిగిన మొత్తం ఇస్తాను. కాని నావి రెండుషరతులున్నాయి. వాటికొప్పుకుంటేనే మొత్తం అంతా ఇచ్చేది."

"ఏమిటా షరతులు?" అడిగాడు పాపారావు.

అతడి ముఖంలో ఆనందం వెల్లివిరుస్తోంది. బహుశా తను కోరిన ముత్తం అందబోతోందని కాబోలు!

"ఒకటి. ఇదే నా మొదటి, ఆఖరి పేమెంటు. మళ్ళా గాని, డబ్బుకోసం—ఈ సాకువిూద అవుపించావా, నీ శవం ఏ కాలవలోనో, చెరువులోనో, తేలుతుంది మర్నాడే. రెండు, గంగు, రమ తాలూకు వివరాలు నాకు ఎప్పటికప్పుడు తెలియజేస్తూ వుండాలి. ఈ సర్వీసుకు కొంత డబ్బిస్తాను. ఇష్టమేనా?"

పాపారావు కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ఆగాడు సింగు.

బ్లాక్ మెయిలింగ్ ద్వారా, పాతికా పరకా తప్ప పెద్ద మొత్తాలు సంపాయించి ఎరుగడు పాపారావు. అలాంటిది ఒక్కసారిగా రెండువేల రూపాయాలు దొరుకుతుంటే, లాటరీలో లక్షలొచ్చినంత ఆనందంగావుంది అతడికి. పైగా తనను సర్వీసులో ఉంచుకుని, అప్పుడప్పుడు కొంత ముట్టచెబుతా నంటున్నాడు ప్రతిఫలంగా సింగు.

ఉదయంలేచాక, తను ఎవరి మొహం చూసాడో గాని, పట్టిందల్లా బంగారమవుతోంది తనకు.

"చెప్పు పాపారావ్! సమ్మతమేనా?" అడిగాడు సింగు ఆత్రంగా.

"కాని...కాని" నసిగాడు పాపారావు.

"ఎందుకు సందేహిస్తున్నావ్?"

"దారి ఖర్చులకు ఇవ్వకుండా నాకిచ్చే కమిషన్లోనే అంతా చూసుకోమంటే యెలా?"

"ఓస్! అదా? అలాగేకానీ...గంగు, రమమీద కన్నేసి వుంచు...వాళ్ళగురించి ఎప్పటికప్పుడు చెప్తూండు...అలాగేనా?"

"అలాగే!"

"అయితే, సాయంకాలం అక్కడికి ఇక్కడికేరా! డబ్బు పట్టుకెళ్ళు" అన్నాడు సింగు లేస్తూ.

8

గత పదిరోజులుగా తన వెనకాల వెంబడిస్తున్నారని అనుమానం వేస్తోంది గంగుకు.

తను ఎక్కడికెళ్ళినా, ఒకాయన కనిపిస్తున్నాడు తన చుట్టుప్రక్కల.

అది కాకతాళీయమో, ఉద్దేశపూర్వకంగా జరుగుతోందో తనకు అర్థంగాకుండావుంది.

తక్షణం ఆ సంగతి తేల్చుకోవాలి అనుకున్నాడు గంగు.

అవాళ ఉదయం పదిగంటలకు బట్టలకోసం షాపుకు వెళితే, షాపుకు పది అడుగుల దూరంలోవున్న పళ్ళ కొట్టులో పళ్ళుకొంటూ కన్పించాడు ఆ వ్యక్తి.

ఆ తరువాత సినిమాహాల్లోకి వెళ్ళాడు గంగు. క్రొత్త సినిమాలు ఏవి రాబోతున్నాయో తెల్సుకోవాలని.

ఆ వ్యక్తి అక్కడకూడా తయారయ్యాడు, తనలాగే స్టిల్స్ చూస్తూ.

ఎక్కువసేపు హాలుదగ్గర గడపకుండా గబగబా బయటకొచ్చి. ఊర్వశీ హోటల్లోకి దూరాడు. స్పెషల్ రూంలోకి పోయి కాఫీకి ఆర్డరిచ్చి, త్రాగాక, అరగంట పేపరు చూస్తున్నట్టు వుండిపోయాడు.

తరువాత బయటికొచ్చి చూస్తే, ఆ వ్యక్తి దూరంగా వున్న కిళ్ళీకొట్టువద్ద కూచుని సిగరెట్టు కాలుస్తూ, గేటు మీద చూపులు నిలిపి ఎదురుచూస్తున్నాడు తనకోసం.

అవును! అతడు తనను వెంబడిస్తున్నాడు. తన కదలికల్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నాడు.

అయితే, అతడి ఉద్దేశం ఏమిటి?

అతడు రంగందొర మనిషా? సింగు ఏజంటా? లేక బ్లాక్ మెయిలరా?

పోలీసులేకాదు, అసలు రంగందొర వచ్చినా, గుర్తు పట్టే స్థితిలోలేవు తనవద్దవున్న నగలు. ఆ నగల తాలూకు బంగారం చాలామట్టుకు అమ్మేసాడు. కొద్దిరోజులుపోతే, ఆ పాళ్లు అమ్ముకోవాలి.

కాని, వాటిని చూస్తుంటే, ఆ పాళ్ళన్నింటికీ వంద రూపాయలయినా వస్తాయా అనిపిస్తుంది.

ఎవరూ చూడకుండా, వాటిని ఓ రోజు సైడుకాలవ లోకి విసిరెయ్యాలి!

ఏది ఏమైనా, వాడెవరో తను తెలుసుకుని తీరాలి. అందుకు దండప్రయోగం ఒక్కటే మార్గం!

ఏం చెయ్యాలో బాగా ఆలోచించాడు.

జైలు రోడ్డువైపుకు దారితీసాడు. ఆవ్యక్తికూడా అతన్ని అనుసరించసాగాడు. కనుకొసల్లోంచి గంగు అతడ్ని గమనిస్తున్నాడు.

జైలుదాటాక, పెద్దమైదానం వచ్చింది. మైదానానికి అడ్డంగా నడవసాగాడు గంగు.

ఆ వ్యక్తికూడా మైదానంలోకి దిగాడు.

మైదానానికి ఎడంప్రక్కగా జైలుకు సంబంధించిన ఓ పాడుబడిన ఇల్లొకటివుంది. దాన్ని చూడగానే, ఓ ఆలోచన వచ్చింది గంగుకు.

చకచకా అడుగులేసుకుంటూ ఆ ఇంట్లోకి దూరాడు గంగు. కాసేపు గోడలవెనుకన నక్కి నాసాడు.

ఆ వ్యక్తికూడా లోన జొరబడ్డాడు.

వహ్వా! ఎలుక బోనులోపడింది!!

చప్పున వెనుకవైపునుంచి, ఇంటిముంగలకువచ్చి, గభాలున తలుపులు బిగించి గొళ్లెం తగిలించాడు.

మళ్ళా క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా, ఇంటివెనుక వైపుకు పరుగెత్తాడు గంగు.

ఆ క్షణంలో గంగు వెళ్ళకపోయుంటే, ఆ వ్యక్తి బయటకు ఉరికేసేవాడే!

ఎదురుబడిన గంగును చూసి, ఆ వ్యక్తిని న్సారపోయాడు.

కోపంతో ఎరుపెక్కిన గంగుకళ్ళు చూసి ఆ వ్యక్తి భయంతో వెనక్కి రెండడుగులు వేసాడు.

భీకరంగా ఆవ్యక్తి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ, ఆ వ్యక్తికాలరు పట్టుకుని గట్టిగా ఊపి "ఎవడ్రా నువ్వు? ఎందుకు నా వెనుకబడ్డావ్?" అని అడిగాడు గంగు.

ఆ వ్యక్తి మాట్లాడలేదు. గుటకలు మింగుతూ, కళ్ళుప్పగించి ఊరుకుండిపోయాడు.

"ఏంరా? మాట్లాడవేం?" అంటూ సాచి రెంపు కొట్టాడు ఆ వ్యక్తిని.

కళ్ళు జిగ్ మన్నాయి ఆ వ్యక్తికి. ఒక్కక్షణం కళ్ళు బాధగా మూసుకున్నాడు.

"చెప్పు! ఇప్పుడు కొట్టినది మచ్చుకుమాత్రమే. ఈసారి కొట్టానంటే నెత్తురే చూస్తావు" అన్నాడు గంగు అతడ్ని ఊపిపారేస్తూ.

"పొరబాటయిపోయింది. క్షమించండి. ఇంకెప్పుడూ మీ వెంటబడను. నన్ను వదిలెయ్యండి ఈసారికి" బ్రతిమాలుకుంటున్నట్టుగా అన్నాడా వ్యక్తి.

"అదేం కుదరదు చెప్పు. నువ్వెవరవు? ఎందుకు నన్ను వెంబడిస్తున్నావు?"

ఆ వ్యక్తిని వదలలేదు గంగు. పైగా పట్టు బిగించాడు.

"నా పేరు పాపారావు. జేబులుకొట్టడం నావృత్తి. అందుకే మీ వెంటబడ్డాను" అబద్ధం ఆడాడు ఆవ్యక్తి.

గంగు ఓ నిముషం ఆలోచించాడు. పాపారావు

చెప్పింది అసత్యమనిపించింది అతడికి.

"జేబు కొట్టాలనికాదు నువు చూస్తున్నది. ఎందుకో నా వెంటబడ్డావు. చెప్పు" గద్దించి అడిగాడు గంగు.

పాపారావు బదులివ్వలేదు.

గంగు తన పిడికిలి బిగించి, రెండు పొట్టలోను, మరి రెండు దవడమీద కొట్టాడు.

"అమ్మా!" పెద్ద కేక పెట్టి, బాధతో మెలితిరిగిపోతూ నేలమీద పడిపోయాడు పాపారావు.

అంతటితో ఊరుకోలేదు గంగు. పాపారావు నడ్డిమీద కాలి ముడుకులమీద, బూటుకాళ్లతో సత్తువకొద్దీ తన్నాడు.

ఆ క్షణంతో తన ప్రాణాలు కడబట్టి పోయాయను కున్నాడు పాపారావు.

నరాల్ని తెంపుతున్నట్టుగా, కండలు కోస్తున్నట్టుగా వుంది ఒంట్లో బాధ.

"ఆగండి. కొట్టకండి. కొట్టకండి. చెప్తాను" చేతులు జోడించి పాపారావు వేడుకోగానే, అతన్ని ఇంకా తన్నాలని ఎత్తిన తన బూటుకాలు దించేసాడు గంగు.

"మీ యావిడ రమ లేదూ!...ఆమెను కామించాను. మీరు ఇంటిదగ్గర లేనిసమయం ఏదో తెలుసుకుందామని మీ వెంటబడ్డాను" పాపారావు మళ్లీ అబద్ధం ఆడిచూసాడు గంగు నమ్ముతాడేమోనని.

పాపారావు మాట వింటూనే, అది అబద్ధమని చప్పున గ్రహించాడు గంగు. కాలెత్తి పాపారావు ముహంమీద తన్నాడు.

పాపారావు నోరు, ముక్కు పగిలి నెత్తురు కార సాగింది.

"స్కౌండ్రల్! చావుదెబ్బలు తింటూకూడా ఇంకా అబద్ధం చెప్తున్నావా?" అంటూ మళ్ళా కాలెత్తాడు.

గంగు, పాపారావును తన్నడానికి.

"బాబోయ్! తన్నకండి. చెప్పేస్తాను. సింగు మిమ్మల్ని వెంటాడి మీగురించి చెప్పమన్నాడు" అన్నాడు పాపారావు.

పాపారావు జన్మలో అంత గట్టిగా దెబ్బలు ఎన్నడూ తినలేదు. ముఖ్యంగా నెత్తురు కారేటట్టు అసలు దెబ్బలు ఎరుగడు. అప్పటికీ రెండుసార్లు అబద్ధాలు చెప్పి గంగును ఏమార్చుదామనుకున్నాడు. కాని, అతని మాటలు గంగు నమ్మలేదు.

చివరకు పాపారావు నిజంచెప్పక తప్పలేదు.

సింగుపేరు చెప్పిన పదేసరికి, గంగుగుండెలో మువ్వలు మ్రోగాయి.

క్రిందపడి బాధతో మూలుగుతూ దొర్లుతున్న పాపారావు చొక్కా పుచ్చుకుని పైకి లేవనెత్తి "చెప్పు! వాడెక్కడున్నాడు?" అన్నాడు గంగు.

"బాబ్బాబు! ఆ విషయంమాత్రం అడగకండి. నేను అది చెపితే నాకు చావు తప్పదు. ఇకముందు మాత్రం మీ వెంటబడను" అన్నాడు పాపారావు చేతులు జోడించి గంగు పాదాలమీద పడబోతూ.

"చెప్పకపోతే నేను చంపుతాను. చెప్పు! సింగు ఎక్కడ" అరిచాడు గంగు.

"బాబ్బాబు! నన్ను వదిలెయ్యండి. డబ్బుకాసపడి, మిమ్మల్ని వెంటాడి మీగురించి చెప్తానన్నాను" అన్నాడు పాపారావు ఏడుస్తూ.

"లాభంలేదు. చెప్పాల్సిందే. లేదా, ఇందాకటిలా తగులాయి" అన్నాడు గంగు, పిడికిలి ఎత్తికొట్టబోవడానికి సిద్ధమవుతూ.

"వద్దు! వద్దు! కొట్టొద్దు!...ఏలూరు శివకాశీ లాడ్జిలో

ఉన్నాడు" చెప్పేసాడు పాపారావు.

9

ఒంటిగంట అవుతుండగా సింగు బయటకు వచ్చాడు, తన గదికి తాళం వేసి. అతని చేతిలో ఓ సంచీ వుంది.

పుచ్చ పువ్వులా కాస్తున్న వెన్నెల్లో తల వంచుకుని తొందరగా అడుగులేసుకుంటూ నడచి వెళ్ళిపోతున్న సింగును పోల్చుకున్నాడు గంగు.

అతడ్ని అనుసరించసాగాడు.

ఊరి పొలిమేర దాటాక సింగు రోడ్డు వదిలేసి నాటు త్రోవ పట్టాడు.

అలా వెళ్ళిన సింగు, ఓ మర్రిచెట్టు సమీపంలో ఉన్న నూకాలమ్మ గుడివద్ద ఆగాడు.

తననెవరూ గమనించడం లేదని నిర్ధారణ చేసుకోవడానికి నలుప్రక్కలా చూసాడు.

చుట్టుప్రక్కల మనుష్య మాత్రుడెవడూ లేడని అనిపించగానే, గుడిలో ప్రవేశించాడు సింగు.

నిశ్శబ్దంగా గుడి వెనుక భాగంనుంచి గుడివద్దకు నడిచాడు గంగు.

గుడిలోంచి నేలను త్రవ్వుతున్న శబ్దం వినవచ్చింది.

గంగుకు ఇప్పుడు అర్ధమయింది, సింగు ఆ గుడికి ఎందుకు వచ్చాడో.

ఎప్పుడో జాతర్లప్పుడు తప్ప, వూరికి దూరంగా విసిరేసినట్టున్న ఆ గుడికి యెవరూ రారు.

ఆ సంగతి తెలిసిన సింగు, తన డబ్బున్న సూట్ కేసు, ఆ గుడిలో నేలలో విగ్రహం క్రింద పాతిపెట్టాడు.

తన గురించి పాపారావు చెప్పి వుంటాడు.

ఇప్పుడు ఆ పెట్టె తీసుకుని ఎక్కడికో పారిపోవాలని

సింగు ప్లాను.

త్రవ్వడం పూర్తయినట్టుంది. కాసేపు నిశ్శబ్దం అలుము కుంది అంతటా.

పావుగంట గడిచాక, సింగు బయటకొచ్చాడు. ఒక చేతిలో సూట్ కేస్, రెండో చేతిలో, ఇందాక తనతో తీసుకెళ్లిన సంచీ ఉన్నాయి.

"అక్కడ?" గంగు గర్జించాడు.

ఆ మాటలు తుపాకీ గుళ్ళల్లా మోగాయి సింగు చెవుల్లో.

స్థాణువులా నిలుచుండిపోయాడు.

గంగు, సింగుకు ఎదురుగా వచ్చి నిలుచున్నాడు.

గంగును చూడగానే నిలువెల్లా వణికిపోయాడు సింగు.

ఆ యేభై లక్షలకోసం తను పెద్ద పథకం వేసాడు.

తన శ్రమంతా వృథా కావాల్సిందేనా? ఇప్పుడు వాడికి తను వాటా ఇవ్వాలా? ఇందుకోసమేనా, తను ఇన్ని ఇబ్బందులు పడ్డది? ఇన్ని ఎత్తులు వేసి తప్పించు కున్నది?

లాభం లేదు. గంగుకు తను చిల్లిగవ్వ ఇవ్వబోయేది లేదు.

"గంగూ!" కోపంగా అరిచాడు సింగు.

"యేం?"

"ఈ యేభై లక్షల్లో నీకు ఒక్క పైసా ఇవ్వను."

"యేం? ఎందుకివ్వవు?"

"అంతే! ఇవ్వను. ఈ డబ్బుకోసం అనవసరంగా ఆశ పడక."

"లేదు! వాటా ఇవ్వాల్సిందే. లేదా, అంతా నేనే యెత్తుకుపోతాను."

"గంగూ! నీకు కండబలం వుందని ధీమాగా వుంది

కాబోలు. తలుపులుమూసి, పిల్లిని గదిలో బంధించి కొట్టబోతే యేం జరుగుతుందో తెలుసునా? కళ్ళు పీకేస్తుంది. మొహం రక్కేస్తుంది. ఎగిరి గొంతుక పట్టుకుని, పీకముడి కొరికేయవచ్చు. జాగ్రత్త! హెచ్చరిస్తున్నాను."

"ఓహో! అంత ధైర్యం వచ్చేసిందేమిటి! కాని, నువ్వేం జెయ్యలేవు నన్ను" అంటూ సింగు చేతిలో ఉన్న సూట్ కేస్ అందుకోవడానికి చప్పున వంగాడు గంగు.

అది చూసిన సింగు క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా, తన కుడిచెయ్యి వెనక్కి లాక్కోవడమే గాకుండా, ఎడం చేతిలో ఉన్న సంచీతో గంగు మొహంమీద కొట్టాడు గట్టిగా.

సంచీలో ఇనపసామానులున్నాయేమో, దెబ్బ బాగా తగిలింది గంగుకు.

దబ్బున నేలమీద పడిపోయాడు "అమ్మా!" అని అరుస్తూ.

దెబ్బ తగిలినచోట చేత్తో తడిమి చూసుకున్నాడు. చర్మం చిట్లింది. వెచ్చని నెత్తురు చేతికి తగిలింది.

రక్తం కళ్ళ జూడగానే, గంగు పిచ్చివాడయి పోయాడు.

"ఒరేయ్! సింగూ. నన్ను కొడ్తావురా. చూడు నిన్నేం చేస్తానో," అంటూ ఒక్క వూపున లేచాడు గంగు, సింగును పట్టుకోవాలని.

సింగు పరుగు లంకించుకున్నాడు. గంగు అతడి వెంట బడ్డాడు.

సింగుది తేలికైన శరీరం. గాలిలో తేలిపోతున్నట్టు తేలిగ్గా పరుగుదీస్తున్నాడు.

గంగుది భారీ శరీరం. పరుగు పెట్టడం కష్టంగా ఉందతడికి.

పాంపుగంటలో ఆయాసం ఎగదన్నుకు వచ్చింది.

గంగు తన లోపం అర్థం చేసుకున్నాడు. తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. మెరుపులా ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

నేలమీదకు వంగాడు. తొందరగా, నాలుగయిదు రాళ్ళు ఏరాడు.

పరుగుతీస్తున్న సింగును చూసి జాగ్రత్తగా గురిపెట్టి రాళ్ళు విసిరాడు.

వాటిలో రెండు తప్పిపోయినా, ఒకటి అతడ్ని అందుకుంది.

“అమ్మా!” అంటూ గట్టిగా అరిచి నేలమీద పడిపోయాడు సింగు.

ఆ పడిపోవడంలో, చేతిలో పెట్టె, సంచీ జారిపోయాయి. సంచీలోంచి, చేతి గునపం వగైరా ఇనప సామాను బయటికి వచ్చేసాయి.

రెండు నిముషాల్లో గంగు అతడ్ని చేరుకొన్నాడు.

అతడి కంటికి అవుపించిన చేతి గునపం అందుకుని, సింగు గుండెల్లో పొడిచాడు, రెచ్చిన ఆవేశంతో.

“అమ్మా!” అంటూ పెద్ద పెట్టున కేక పెట్టి కాసేపు కాళ్ళు చేతులూ కొట్టుకుని, ప్రాణాలు వదిలాడు సింగు.

అప్పటికిగాని తనేం చేసాడో అర్థం కాలేదు గంగుకి.

నెత్తురు, శవం చూసి గడగడా వణికిపోయాడు.

ఇహ ఒక్క క్షణం అక్కడ ఉండడం ప్రమాదం అని గ్రహించి, పెట్టె అందుకొని రోడ్డుమీదకు పరుగుదీసాడు.

10

తిన్నగా హేమల, తనూ ఉంటున్న గదికి వచ్చాడు గంగు.

హేమలకు జరిగినదంతా చెప్పి, వెంటనే బయలుదేరా లన్నాడు. తన బట్టలన్నీ చిన్న పెట్టెలోకి సర్దుకున్నాడు.

రెండు వీధుల కవతల ఉన్న ఇంటి యజమానికదకు వెళ్ళాడు. అద్దె పూర్తిగా చెల్లించాడు. గదిలో మిగిలివున్న కుర్చీలు వగైరా సామాను ఇంటాయన్ను తీసుకోమని చెప్పాడు.

అక్కడ్నుంచి రైల్వేస్టేషనుకు దారితీసాడు పేలతో,

నడుస్తుంటే త్రోవలో స్టేట్ బేంక్ అవుపించింది. రెండువందల రూపాయలకు చిల్లరనోట్లు తీసుకోవాలనిపించింది అతడికి.

లోనికి వెళ్ళాడు. కేషియర్ వద్దకుపోయి, రెండు వంద రూపాయల నోట్లు అందించి, చిల్లర ఇమ్మని అర్థించాడు.

కేషియర్ ఓ క్షణం నోట్లవైపు చూసి, గంగువైపు చూశాడు.

"మీకు ఏ నోట్లు కావాలి?" అడిగాడు కేషియర్.

"ఒకట్లు ఇస్తే చాలా మంచిది," చెప్పాడు గంగు.

"తెస్తానుండండి."

లోనికెళ్ళాడు కాషియర్. తన క్యాష్ కౌంటరుకు తాళం వేసి.

ఐదునిముషాలు పోయాక తిరిగొచ్చాడు కేషియర్.

"అలా కూచోండి. ఒకట్లు స్టాకులేదు. స్ట్రాంగ్ రూం లోంచి డబ్బు తీస్తున్నారు. అవగానే ఇస్తాను" అన్నాడు.

"థేంక్స్!" అంటూ సమీపంలో ఉన్న కుర్చీలో కూచున్నాడు గంగు. చేతుల్లోని పెట్టెల్ని నేలమీద వుంచి. పేల విసుగ్గా మరో కుర్చీలో కూర్చుంది.

సావుగంట గడిచింది.

పదిమంది పోలీసులు, ఒక సబిన్స్పెక్టర్ ఉన్న పోలీసు వేను బేంకు ముందు ఆగింది.

వాళ్ళను చూడగానే, గంగు, హేల కాస్త కంగారు పడ్డారు.

అదేసమయంలో కేషియర్ బయటికి వచ్చాడు. "వీళ్ళేనండీ! ఆ దొంగనోట్లు ఇచ్చింది" గంగు, హేలవైపు చూపించి అన్నాడు.

"నా పేమిటి? దొంగనోట్లేమిటి?" గంగు ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకోకముందే, పోలీసులు అతడ్ని చెక్ చేసి, జేబులోంచి నోట్లకట్ట బయటకు లాగారు.

ఆ తరువాత పెట్టెను తెరిపించి "ఇంత మొత్తం యెక్కడ్నుంచి వచ్చింది?" మొదలైన ప్రశ్నలు వేసి, ఎలాంటి జవాబు గంగు, హేలలనుంచి రాకపోయేసరికి, ఇద్దరినీ అరెస్టుచేసి తీసుకెళ్ళారు పోలీసులు.

ఆ క్షణంవరకూ గంగుకు తెలీని విషయం ఒకటుంది. గంగంగారికి చిత్ర నిర్మాణమే గాకుండా, దొంగనోట్ల వ్యాపారం కూడా ఉంది.

ఆ డబ్బే గంగు, సింగులకు ఇచ్చింది. అవి దొంగనోట్లు కాబట్టే, కిక్కురుమనకుండా, డబ్బు పోయినప్పటికీ పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వలేదు గంగంగారు. అది తెలియక గంగు, సింగు, హేలలు తిన్నగా సాలెగూటిలో చిక్కుకున్నారు.

—:ఐపోయింది:—